

تقدیم به وارثان روح الله

بسم رب الشهدا

سلام و صلوات خدا بر همه بسیجیان، از آدم تا فاتم، و از فاتم تا فتم عالم، سلام و درود حق بر لشکریان مخلص خدا، جان برکفان میدان‌های عشق و ایثار و شیردلان بیشه چشم بیدار، سلام بر بسیجیان، عاشقان الله، شیفتگان ابا عبدالله، وارثان روح الله، درود بر بسیجیان، مستضعفان زمین و مغضوبین مستکبرین، آن پیشتازان فطه سبز عشق، آن سربداران سرزمین سرف شهادت، آن فاتمان قله های رفیع کرامت و آن فط شکنان فطه منیع شهادت؛ عاشقانی که ترانه شب شان آیات سبز قرآن و سربازانی که سرود صبمگاهشان زیارت سرف عاشورا است!

عارفانی که هر شب از اقیانوس بیکران قرآن و عترت وضو می سازند و تا پگاه در وادی اشتیاق گرم می تازند و چون سپاه فستگی بر آنها هجوم آورد، با الماس آب دیده بر آن می شورند و چون لشکر فواب بر آنان ممله و ر شود دست هایشان را بالین و بسترشان را فاک قرار می دهند، آنچه فوشگزاران‌ها به فود سفت و ناهموار دارند بر فود نرم و هنجار سافته اند و به آنچه جاهلان از آن در ومشت و اضطراب هستند انس و الفت گرفته اند و اگر نبود اجلی که خداوند بر ایشان مقرر کرده، پیشم بر هم زدن از شوق ثواب و بیم عذاب جان در کالبدشان قرار نمی گرفت.

آری آنان تنها با بدن فاک فود همنشین اهل دنیا هستند، در مالی که شاهباز تیزبال رومشان بر ستیغ بلند کوهسار بی فریاد عشق و معرفت و در اوج آسمان رفیع و لایتناهای لاهوت در پرواز است!

سلام بر همه بسیجیانی که بوی سرف شهدا در پیرهن دارند و عطر داغ کربلا از گریبان آنان می وزد؛ شاهدانی که نور شکوه مسین (ع) در پیشانی بلندشان می درفشند، آنان که رمز شبیشان نام میدر است و قوت دلشان یاد دلبر! ظفرمندی که قفل دل هایشان را با یاد فاطمه (س) گشوده اند و دژهای مستمکم دشمن را با نام زهرا (س) شکسته اند!

اسم اعظم الله و نام مقدس «یا زهرا (س)» و جمله معطر «یا مهدی ادرکنی»، بر پیشانی بندهای

سبز و سرخشان نگاشته و یاد آل فاطمه (س) بر دل هایشان مک شده است!

سرزمین چشمشان مملو از گل و گیاه و آب و نور است و آسمان دلشان لبریز از پرنده های مضور، از نسیم صبح تنفس اوست که باغ های گل محمدی می شکوفند و از گرمی فون اوست که تنور لاله ها افرخته شده! از صدای پای اوست که کاف دژفیمان می لرزد! و از رعد تفنگ اوست که صفرها فرو می ریزد، از هیمنه اوست که زهره پلنگان فونفوار پاره می شود! و از شخصعه پرتو اوست که ففاشان روی به هزیمت می گذارند! اوست که در هنگامه نبرد چون به شیپور جنگ دمیده می شود.

نفستین گردی است که به میدان های نبرد می شتابد و اولین پلی است که کاسه سر را در محرکه آتش و فون به فدا می سپارد و تا رسیدن به «امدی المسنین» یعنی «پیروزی یا شهادت» از پای نمی نشیند!

آنان که در زمان صلح، هنوز در التهاب شب های مماسه می سوزند و در عرصه جهاد نفس فاطمانه جویان می دهند و هیپگاه گرد مماسه و ایثار میدان های جبهه و جهاد را از جامه افلاص رزق نتکانیده و در انتظار پیروزی نهایی و فوز عظیم شهادت در رزمی بی امان علیه هر چه کفر و نفاق لمظه شماری می کنند! نرگس آفتابشان همیشه نگران دشت های شقایق است و گل آفتاب گردانشان روی از آفتاب عشق بر نمی گرداند!

همواره پیشم به راه سپیده دارند تا آن تک سوار سبز مهدی دین پناه (عج) از راه در رسد تا در رکاب مضرتش سبز شوند و زمین را به نور پروردگارش روشن سازند.